

første Foredrag, at de indenlandske Brænderier kun udnyttede ca. 5 Ore pr. Pot af den Toldbeskyttelse, de have. Prisen paa udenlandsk Brændevin, 8 Graders renjet, er som tidligere anført ca. 11 Ore pr. Pot; lægger man dertil den indenlandske Afgift $8\frac{1}{2}$ Ore, faar man $19\frac{1}{2}$ Ore, medens Prisen paa 8 Graders indenlandsk Brændevin er 25 Ore for Mellemkvaliteten, lidt højere for de finere Kvaliteter, lidt lavere for de billigere, altsaa ca. 25 Ore. Man ser altsaa, at Brændevinsbrænderierne udnyttede ca. 5 Ore af Toldbeskyttelsen. Jeg havde nævnet, at Brænderierne havde en Toldbeskyttelse af mellem 75 og 80 pCt. Hvis de ærede Medlemmer af Tinget ville tage de Tal, jeg har givet: $19\frac{1}{2}$ Ore paa den ene Side og 11 Ore, nemlig den udenlandske Pris, med Tillæg af Told: $23\frac{1}{2}$ Ore, altsaa til sammen $34\frac{1}{2}$ Ore paa den anden Side, ville De finde, at Forskellen nøjagtig er 77 pCt. Jeg nævnedes 75 til 80 pCt., men jeg haaber, at intet af Tingets Medlemmer vil have noget at indvende mod Rigtigheden af de afrundede Tal, jeg fremførte. Disse 5 Ore, som udnyttedes paa en Produktion af ca. 35 Mill. Potter, svarer altsaa, som jeg anførte i mit første Foredrag, til ca. $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. aarlig. Disse $1\frac{3}{4}$ Mill. aarlig betales af Forbrugerne ud over den Brændevinskat af ca. 3 Millioner, som gaar ind i Statskassen. Hvis nu noget Medlem her i Tinget, ligesom det ærede Medlem for Røge, vil drage disse Tals Korrekthed i Tvivl, synes jeg, det er heldigt, at man begrundet sine Tvivl med Tal fra anden Side i Stedet for ganske i Almindelighed at udtale Tvivl om Tallenes Rigtighed. Skulde man nødes ind paa at imødegaa den Slags ufunderede Tvivl, vilde man ikke i en nær Fremtid blive færdig med Tolddiskussionen. Jeg vil endnu en Gang, siden jeg har draget dette Spørgsmaal paa stærkt frem, henlede Opmærksomheden paa, at samtidig med, at vi brave Demokrater her i Tinget have erklæret, at vi ikke ville gaa med til en Brændevinskat, saa lade vi en privat Industri, Brændevinsindustrien, opkræve et ret betydeligt Beløb. Vi Venstremænd lade Skatteportalen staa aaben paa vid Gab — for at bruge et protektionistisk Udtryk — for en ekstra Brændevinskat, som, hvis der dannes en Ring, kan løbe op til ca. 5 Mill. Kr. aarlig. Det er Forholdet med Hensyn til Demokraterne.

Samtidig med, at Regeringen og Regeringspartiets Medlemmer beklage sig over det store Brændevinsforbrug, saa frister Regeringspartiets Medlemmer Brændevinsfabrikanterne gennem en Toldbeskyttelse af 75 à 80 pCt., til den størst mulige Produktion af dette Produkt, der fra enkelte Sider kaldes „en Gift for Samfundet“. Jeg tror ikke, en saadan Fristelse er forsvarlig. Jeg tror, det vilde være meget heldigt, om vi gradvis kom bort fra den, ligesom fra andre uheldige Fristelser. Man har under Diskussionen her i Tinget ved flere Lejligheder erklæret det for aldeles umuligt at opfylde Krav som f. Eks. Kravet med Hensyn til at give fattige Friskolebørn et dagligt Maaltid Mælk og Mad. For mig er det besynderligt, at man saa absolut nægter at opfylde den Slags humane Krav samtidig med, at man udkaster langt større Beløb i Grams til toldbeskyttede Fabrikanter. Man kan nu kalde dette Forhold, hvad man vil, men sikkert er det i hvert Tilfælde efter min Overbevisning, at det ikke er moralsk, ikke retfærdigt og er ikke forsvarligt.

Det ærede Medlem for Røge omtalte dernæst, at jeg havde fremført to andre Tal. Jeg havde sagt: hvis vi nedsatte Toldbeskyttelsen med c. 3 Millioner Kr., saa vilde det svare til en samlet Nedgang for Forbrugerne af i det mindste 10 Millioner. Jeg vil straks erklære, at hvis jeg fik Lov til at foretage de omtalte Nedtættelser, kunde jeg med største Lethed faa Differencen til at løbe op til mere end 10 Millioner, jeg vilde med Lethed faa den til at løbe op til 12 Millioner. Hvis man nu som det ærede Medlem for Røge drager dette i Tvivl eller ønsker at faa nærmere Oplysning om, hvor disse Millioner skulle komme fra, vil jeg bede ærede Medlemmer tage Toldkommissionens Betænkning, og de ville ved en sindig Beregning bageret paa Industriens egne Tal naa op til langt mere end de Millioner, jeg her har fremført. Ved at tage de Opgørelser, som Fabrikanterne, Industriens Værere her i Landet, selv have meddelt Toldkommissionen, ville de naa overraskende Resultater. Jeg vil nævne nogle enkelte af Tallene. Vi have drøftet Papispørgsmaalet her, og jeg synes ikke, der fra nogen Side er rejst Tvivl om, at Papiindustrien opkræver et Beløb af c. 800,000 Kr. aarlig.